

Marsmand

Hvem har ikke stået og set op i en stjernespækket sort kuppel, og følt et stik af galaktisk ensomhed, og en lille spinkel fryd ved tanken om, at der måske er andre derude? Mens vi fantaserer over universets hemmelige muligheder, drømmer vi, at vores eget liv kan ekspandere langt udover det forventede. Vi forlænger vores drømme ind i rummets uendelighed, og tilværelsen får et øjeblik lidt højere til loftet.

Science Fiction

Science Fiction fabulerer på grundlag af naturvidenskaberne og filosofien; Her finder vi overfladiske og underholdende møder mellem videnskab og popkultur, men også vilde tankeeksperimenter såvel som social - og civilisationskritik. Ved at forestille os verdener, som kunne være mulige, undersøger vi samtidig vores egen plads i universet.

Her er mulighed for at afmontere frygten ved det fremmede og skabe nysgerrighed for det vi ikke kender eller ved endnu. Det er mental rum-flugt , men ligeså meget en ramme til at udforske og eksperimentere.

Os bag dette projekt har længe haft et forhold til genren:

For Adelaide var det en skuffelse at opdage, at man ikke bare sådan kunne rejse lidt væk fra planeten Jorden. Det blev til drømme om rumrejser og en fremtid som astronaut, men klaustrofobi og kropsbygning var med til at sætte en stopper for astronautdrømmene. Det var også lidt kedeligt, at man reelt kun kan rejse til Månen - og så i bittesmå totalt uglamourøse fartøjer.

Rebecca kunne flyve – i sine drømme - så hun accepterede jordens tyngdelov i dagstimerne, da der var frit lejde i nattens udfoldelser. Drøm og virkelighed smeltede ofte sammen, og gennem nattens eventyr udfærdigede hun flere forskellige flyveteknikker, samt måder man kunne morfe sig gennem forskellige dimensioner.

Men vi har begge læst Linda og Valentin - rejsende i rum og tid, forelsket os i Elliot fra E.T., som var så heldig at møde en rummand (Rebecca var nok mest forelsket i E.T.), leget Star Wars i årevis og slugt kæmperomaner om paralleluniverser og tidsrejser .

Det var dengang. I dag er vi nok mere draget af mystiske russiske fremtidsfortællinger, eller mørke bizarre rejser gennem sorte huller til andre dimensioner, men vi elsker stadig Science Fiction!

At bruge formatet i en forestilling til børn, er en leg med det galaktiske eventyr. Det er også en ramme, hvori de store spørgsmål kan stilles: Hvordan blev jorden mon til? Hvad er universet for en størrelse? Hvad er liv?

Et eller andet sted mellem barndommens længsel og fryd og den nysgerrighed der er blevet tilbage begynder:

Marsmand

Børnene/publikum ankommer til et rum, hvor en stjernestrøet nattehimmel er projekteret på loftet.

De kan ligge ned og kigge op i rummet. Et stjernes kud farer ned, en planet kommer til syne, månen panorerer over himlen. Vi hører lyde fra livet på jorden. Frøer, hav, trafik, forskelligt musik, stemmer på mange sprog. Stilhed og et stort lysglimt.

Marsmand ankommer. Han er rejst hertil i sit underlige fartøj, og her er han så nu - i et lille mørkt rum. Det er en fejl, at han er kommet hertil, og han aner faktisk ikke hvor han er eller hvad det hele går ud på. En masse små væsner, og nogle der er lidt større sidder på rækker og kigger på ham. Hvem er de, hvad vil de?

Marsmand forsøger at kommunikere til os. Gennem fagter og bevægelse, lyde og musik og mærkelige ting, som han medbringer i sin flyvende tallerken.

Ellen, som er et menneske fra jorden, rejser sig fra menneskernes rækker for at hilse på den nyankomne. Marsmand finder sin oversættelsesmaskine frem - og mødet tager form.

Marsmand, Ellen og publikum indgår i en vild, absurd og til tider ret bizar undersøgelse af livets store spørgsmål: Hvad er tal? Hvordan hænger universet sammen? Hvordan fungerer tiden, og hvor lang er uendeligheden?

Marsmand forstår ikke tyngdekraften. Han forstår ikke jordens tid. Han ved ikke, hvad et menneske er, eller hvad livet på jorden går ud på. Og så er han meget bange for babyer og andre underlige dyr.

Marsmand kan fortælle os om livet i rummet. Om stjernetåger, sorte huller og rejser i rum/tid; en blanding af videnskabelige fakta og forløb, hvor Marsmand med hjælp fra Ellen iscenesætter ting, der foregår i fjerne galakser. Os i rummet må sammen forsøge at forklare Marsmand om mennesket og livet på jorden.

Marsmand blander animation, bevægelse og tekst i et format, som veksler mellem poetiske og absurde optrin med sære væsner, og quiz-lignede scener, hvor børnene inviteres med ind til at forklare Marsmand om verdens sammenhæng.

Marsmand er science fiction for de mindre, men tydeligvis også bare en invitation til at diskutere eksistensen og naturvidenskab med børn. Man kunne lige så godt kalde det en poetisk time i filosofi og videnskab tilsat lidt god gammeldags rum bang -bang.

Hensigten er at skabe et rum, der kaster børnene ud i fri fantasi over alt det, man kunne forestille sig i universet, som reelt fortæller om kosmiske naturlove, og som samtidig inddrager dem i at reflektere og filosofere over det at være menneske.

Følgende personer inddrages som sparringspartnere:

Frederik Uldall - Cand. Scient. i kulturgeografi fra Københavns Universitet. Formand for Liv i universet.

Ulrik Ingerslev Uggehøj - professor, Institut for Fysik og Astronomi Aarhus Universitet.

Christine Offenbergh - pædagog med speciale i børnefilosofi

Robin Engelhardt - Postdoc - Institut for Naturfagernes Didaktik.

Forestillingens indhold og udtryk udvikles af Adelaide Bentzon og Rebecca Arthy. Materialet udvikles i samarbejde med de to medvirkende Ellen Kilsgaard og Daniel Norback, og iscenesættes af Adelaide Bentzon. Rebecca Arthy skaber scenografi og elementer til animation.

"Marsmand" produceres i begyndelsen af 2017, har premiere d. 4. april 2017 på Åben Dans i Roskilde, og spiller på Teater Får302 i København fra d. 1.-8. maj 2017.